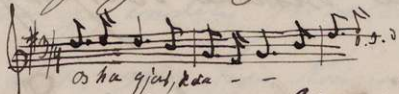

Leipzig d. 23de Jan. 1873

Kjære Grieg

Jeg har ikke skrevet for, da
jeg allfor hyppig har været i en
hypokondrisk - ogjeldig Stemning, som
jeg ikke ønskede overført paa Pa-
piert.

Først takker jeg Dem for det
interessante og behagelige, dog korte
Samvær med Dem i Kristiania.
Her i Leipzig har vi Dem hos os, naar
Frik. Cie spiller Noget af Dem. Har
De hørt det? Det er nok høist sandt,
synligt, at hun kommer tit at spille
Deres Konsert i Gewandhaus; det
lod tit at gjore (da den blev prøvet)

et nok saa godt Indtryk paa Detkommene.
Aegtheden af det saakaldte konservative
Parti, som jeg for min Del finder
mindre agtsværdigt og repræsenterende langt
mindre Talent og Fortjeneste end anden-
steds f. Ex i Paris. Ja Orlyighed skorter
der paa skøndem. Se Reinecke som
skriver en saakaldt Romanse for Horn
med Orkester, plagierer og kopierer Node
for Node og endnu
har jeg ikke et Haar der bleven tiltalt derfor;
saa meget og ansees er saar. —

Det er forskrækkelig, hvilken Lykke
Du Lic har gjort og fremdeles gjør paa de
offentlig og privat. Det har glædet mig
meget bl. andet ogsaa fordi det bryffer
Kristiania Publikum, som beviser sig saa
over et Gensid for uidentificerede Pianister
jag mener Joseffy; thi den Sammenligning
var hendes Triumf her langt større.

Swedenen har skrevet en storartet Overture,
som ræktes ned i Signale, naturligt. Jeg gratu-
lerer Dem paa Fortænde, naar man skal be-
dømme Læres Koncert. — —

Oj al den Musik, jeg har høret,
bekræfter mig vel ikke at sige Dem at "Meisters-
singer" har grebet mig mest, og det er en
Tilbedelse af de Viskninger paa
den store Masse, som henføres af denne
Lærde, dybe og revolutionære Musik.
Sidste Gang jeg hørte Graen, overvar jeg
en Sjunders Omvendelse. Han havde
vel hørt "Meistersinger" og Lignende før, men
uden Nytte; Thi man havde omhyggelig
test ham og han selv følgende troede, at
N. idet Lørest var et stort Genie men en
liden Kunstner (den almindelig Trase)
Nu falder han med Et til den moderate
Gydelighed. — Jeg tror, at vide, at de
skulle Gade hørte, jeg har hørt en Symfo-
ni (C. Moll) og Osvian-Overture.

For Øieblikket er der en Mængde unge
Scandinaviske Musikere ved Konservatoriet
og udenfor, der Nordmandene de talrigeste,
og forhøbenlig ville vi i den skandinaviske
Forming, om vi holder paa at søge
i Gang paa Nytt, og som har sine Traas
ditioner (jg saa Søren Naam: Protokollet),
kunne udvikle af musikalisk Liv. —

Skal jeg endelig fortælle Nogen om
mig selv, at jeg gaa fra Konservatoriet?
Der skal man studere grundig, naturgyd,
men det generer mig isærlig, at jeg maa
spille Piano et Par Times daglig. I

Min Broder heber jeg sørget for de
Damerne, som de godhedfuldt agter at indta-
der. Det var kjædeligt, at jeg ikke selv
kunne gaa fast i de følgende Vers, da jeg
jeg reiste. — Med en Hilsen til
Søren Kone og Tak for sidste til
Eder Begge undskjød jeg Søren hængende
Joh. Selmer